

LIDSKÉ TĚLO

- 1 KOST ROSTE DO ŠÍŘKY Z
 - a) kostní tkáň hutné
 - b) kostní dřev
 - c) okostice
- 2 CO NEPATŘÍ MEZI ČÁST OBLIČEJOVOU?
 - a) kost lícní
 - b) kost čelní
 - c) dolní čelist
- 3 KOLIK KOSTERNÍCH SVALŮ MÁ ČLOVĚK?
 - a) 600
 - b) 250
 - c) 899
- 4 JAKÉ ZUBY NEMÁ DĚTSKÝ CHRUP?
 - a) stoličky
 - b) zuby třenové
 - c) špičáky
- 5 KDE JSOU ULOŽENY HLASIVKY?
 - a) v hrtanu
 - b) v hltanu
 - c) v průduškách
- 6 JAK DLOUHO ŽIJÍ ČERVENÉ KRVINKY?
 - a) 1000 dní
 - b) různě dlouho
 - c) 120 dní
- 7 NA SPODNÍ STRANĚ JATER JE
 - a) tlusté střevo
 - b) jícn
 - c) žlučník
- 8 O MEZIMOZKU MŮŽEME TVRDIT, ŽE
 - a) ovlivňuje činnost kosterního svalstva
 - b) řídí rovnováhu těla a přesnost pohybu
 - c) řídí hormonální soustavu
- 9 V MOZKU JE CENTRUM ZRAKU V
 - a) týlním laloku
 - b) mozečku
 - c) v koncovém mozku
- 10 MEZI VNĚJŠÍM A STŘEDNÍM UCHEM LEŽÍ
 - a) hlemýžď
 - b) bubínek
 - c) zvukovod

1-c / 2-b / 3-a / 4-b / 5-a / 6-c / 7-c / 8-c / 9-a / 10-b

HŘIVNA

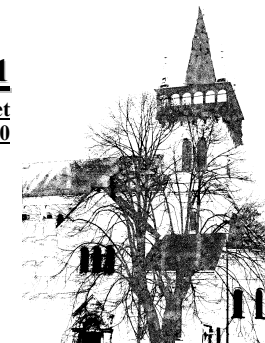
červen - červenec 2011

11 / 13

www.farnost.semily.net
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 27.6.2011 do 10.7.2011

den	hod.	úmysl	100
27.06.	pondělí	-----	
28.06.	úterý	KA 18:00	za farní společenství
29.06.	středa	Slavnost sv. Petra a Pavla KA 8:00	za ř. rodinu Maršíkovou
		KO 18:00	za ř. rodiče a sestru
30.06.	čtvrtek	KA 8:00	za farní společenství
01.07.	pátek	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova KO 18:00	za ř. Marii a Františka
02.07.	sobota	KA 8:30	za ř. Emilii
		DD 13:30	za farní společenství
		KO 18:00	za ř. maminku
03.07.	neděle	14. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ KO 9:30	za ř. Žofku Matěchovou, za ř. Josefa Masničáka
		TT 11:00	na úmysl dárce
den	hod.	úmysl	
04.07.	pondělí	-----	
05.07.	úterý	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje KO 8:30	za ř. Jiřího Lukse, rodiče a sourozence
06.07.	středa	KA 8:00	za farní společenství
07.07.	čtvrtek	KA 8:00	za ř. Veroniku a Františka
08.07.	pátek	KO 18:00	za ř. Kamilu a Rudolfa
09.07.	sobota	KK 18:00	za zdraví a Boží požehnání pro dceru Marii
10.07.	neděle	15. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ KO 9:30	za ř. Rudolfa a Annu Machových a duše v očistci
		TT 11:00	na úmysl dárce

- pátek 1.7. - Svátost smíření v kostele od 16:30
neděle 3.7. - při mších sv. sbírka na bohoslovce, Pan Bůh zaplať za Vaše dary
- adorace v kapli 14:00 – 16:00

SVATÝ IRENEJ (Lubomír) (28.6.)

(mezi 140 a 160 v Malé Asii – asi 202) - byl zdaleka nejvýznamnějším křesťanským teologem 2. století.

Irenej se narodil v některém z maloasijských měst, nejspíše ve Smyrně, dnešním Izmiru. Přesné datum jeho narození zůstává neznámo. Z jeho Listu Florinovi usuzujeme, že v mládí potkal smyrnenského biskupa Polykarpa a možná patřil mezi jeho žáky. Jeho prostřednictvím byl spojen s dobou apoštolů, zároveň v něm pak vrcholí teologické úsilí poapoštolské doby.

Z neznámých důvodů opustil Irenej Malou Asii a vydal se do Galie. Roku 177/178 byl coby presbyter církevní obce vyslán k papeži Eleutherovi do Říma, aby společně s ním koordinoval postup v otázce montanismu (*montanismus hlásal nadcházející konec světa včetně opouštění majetku, zákazu sňatků a vyzýval i k mučednictví*).

Když se Irenej vrátil z Říma, starý lugdunský biskup Photinus zemřel jako mučedník a Irenej se stal jeho nástupcem.

Během pozdějšího sporu o datum slavení Velikonoc naléhal na papeže Viktora, který exkomunikoval asijské církve, aby se s nimi smířil a nastolil znovu vzájemné společenství. Podle Eusebia tak dostal svému jménu coby mírotvorce. Po této události se však ztrácí po Ireneji stopa a neznáme ani přesný rok jeho úmrtí. Je možné, že zemřel spolu s dalšími lyonskými mučedníky během pronásledování roku 202.

„Poněvadž člověk je živočich složený z duše a těla, je proto nutné a vhodné, aby žil silou těchto dvou prvků; a poněvadž z jednoho i z druhého z těchto dvou pocházejí chyby, spočívá čistota těla v odříkání si a v útěku od každé necudné věci a od každého nespravedlivého skutku a čistota duše v zachovávaní neporušené víry v Boha bez jakékoliv příměsi nebo ubrání.“

KAŽDÝ Z NÁS MŮŽE BÝT PLNÝ BOHA...

Maria otevřela Bohu svůj život docela. Ne v upachtěné supervýkonnosti, ale v bezmezné důvěře. Musela naplnit úkoly a povinnosti chudé palestinské dívky a později matky. Ale v tom všem a nad to všechno byla Boží, Plná milosti, Dívka Páně, která nechtěla nic, než aby se jí stalo podle jeho slova.

Služebnice, která nedělala jen to a ono pro Boha, ale která pro něho byla ve všem, co žila. Její panenství tuto celou věc ještě víc zvýrazňuje a podtrhuje: ta, která neměla nic, ani svého muže, která neudělala po lidské stránce nic aktivního pro to, aby mohla přivést na svět Mesiáše, se právě Matkou Mesiáše stala.

Bůh podtrhl svrchovanost a suverenitu svého daru. Obdaroval chudou, bezvýznamnou dívku - Pannu tím, po čem toužily všechny izraelské ženy - mateřstvím Mesiáše. Mariin život tak přinesl ten nejcennější plod - Mesiáše, Spasitele.

Jistěže se v tom nikdo z nás Marii nevyrovná a nemůže vyrovnat. Mesiáš nám byl darován jedinkrát, a to provždy. Ale přece - každý z nás věřících může být plný Boha, plný Ducha Kristova.

Každý z nás tedy může zcela reálně přinášet do světa, v němž žije, do života, který spoluvytváří, Boží plnost, Boží přítomnost a moc, Boží lásku. A tak se náš život může stát plodným podobně, jako byl život Mariin. Plodný ne už naší neuvěřitelnou

výkonností, ale plodný Bohem, který v nás žije a působí.

Tento svět není v podstatě chudý na výkonné pracovníky nebo na vynikající odborníky. Je ale značně chudý na Boží lidi. A to je tedy úkol, který je nám vlastní, který za nás křesťany nikdo nemůže na sebe vzít.

(Aleš Opatrný)

MINIMÁLNÍ INVESTICE PRO DOBROU MODLITBU

Někdy se rozhodneme, že začneme vážně s pravidelnou modlitbou. Dokonce pokročíme tak daleko, že překonáme všechny fyzické překážky a návnady, uděláme si skutečně čas, vytáhneme Písmo, dopravíme se na místo vhodné k modlitbě, zasedneme nebo zaklekneme – a následující půlhodinu strávíme v naprosto bezbožném klímbání.

K dobré modlitbě přitom chybí z naší strany třeba jen maličkost – vhodná poloha, dostatek vnitřního sebezáporu nebo minimální představa o tom, jak se vlastně chci modlit. Vhodná modlitební poloha je detail, v němž bychom mohli investovat nejsnáze, ale protože mnozí jsme dneska alergičtí na všechno, co zavání řádem, ani nás to možná nenapadne.

Zůstat při ranní modlitbě ležet v posteli nebo zaujmout polohu oblíbeného „klubíčka.“ U většiny lidí znamená, že do dvou minut znova usnou spánkem spravedlivých, i když v jinou denní dobu by se jim takto modlilo třeba výborně.

A naopak, člověk s bolavou páteří či kolenem, který se pokouší o modlitbu vkleče, navíc v lavici, z nichž většina je řešena jako důmyslná anatomická mučidla, bude pravděpodobně celou dobu meditovat o tom, jak dlouho se to dá ještě vydržet.

Ano, někdy je lepší pohodlně se usadit do křesla, ale jindy je dobré alespoň na chvíli zase vstát, případně i zvednout ruce k nebi nebo při modlitbě chodit sem a tam – zkrátka cokoliv, co člověku pomůže opravdu se modlit, nejen relaxovat.

Lenoch investuje, ale ne dost. K dobré modlitbě často chybí i jiná maličkost, méně nápadná, a přitom podstatnější než vnější poloha – špetka vnitřního sebezáporu nezbytného pro vejítí do Boží přítomnosti: učinit rozhodnutí, že teď se skutečně CHCI modlit, a vyvinout trochu úsilí k zastavení chaotického toku myšlenek a zaměření pozornosti na Boha, k vědomému prolomení se do Boží přítomnosti. Kdo to zkusil, ví, že většinou to nejde úplně samo a úplně snadno.

Někdo překoná i tohle úskalí v modlitbě, ale ani ne za půl minuty jeho modlitba končí v roztržitosti. Často jenom proto, že nemá ani rámcovou představu o tom, jak daný čas naplnit, jak se bude modlit. Dobrých a praktických knih o modlitbě existují ale naštěstí celé stohy. Tady šlo jen o to ukázat, v kterých detailech nám lenost může v praxi zneškodnit naše dobrá předsevzetí.

(podle Kateřiny Lachmanové)

Jít po střední, pravé a přímé cestě, která nás – obrazně řečeno – vede mezi zoufalstvím po levici a falešným sebevědomím po pravici, by bylo mnohem obtížnější, kdyby Kristus neřekl:

„Já jsem cesta, pravda a život“ (Jan 14,16).

Tím jakoby napovídal: Kudy chceš jít? Já jsem cesta.

Kráčejme proto s jistotou po této cestě, ale bojme se léček, které nás ohrožují.

(Sv. Augustin)